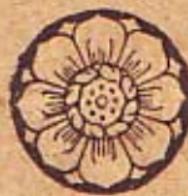

தமிழ் மலர்

(ஆரூப் வகுப்பு)

Poem 343

திரு. க. நடேசனுர் காட்டியவை
வழக்களா?

1. **Kanagaratnam**,
B.A.(Lond.) Dip-in-Ed.(Cey) 1st Class Trained
Consultant Editor - L. P. D - L. L. E. &
Editor, **Sinhala and BCIS**
GOLOMBO - SRI LANKA

முன்வரை

நாஸ்திகர்க்குக் கண்டனமெழுதப் புகுவோர் சிலர், தமிழ் மூச் (பாது) சாக்கவேண்டுமென்றும் ஆரவம்மிக்குத் தலைக் கேற, தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கணக்களை வரையறக் கல்லாதிருக்கும், வாளாபிதற்றித் தம் அறியாமையை வேளிப் படுத்தகின்றனர். பண்டிதராமசினேர் சிலர், பண்டித பட்டம் தமக்கிருப்பதாற் ஆம் இலக்கண அறிவை யாரும் சுந்தேகியார் என்றெண்ணாலித் தம் மனம் போனவற்றைசெல்லாம் மரபென்றும், இலக்கணமென்றும், பழங்குமிழ் என்றும் எழுதி உலகோரை ஏமாற்றுகின்றனர். சாதாரண தமிழ்மக்களும், இலக்கணப் பயிற்சியில்லாத ஆங்கிலம் பயின்ற உத்தியோகத்தரப்பலரும், தமிழே அறியாத சிங்கள அதிகாரிகளும் இவற்றைக் கண்டு மருங்கின்றனர்; உண்மையை அறிய முடியாது திலைக்கின்றனர். இலக்கணங் தெரியாதிருப்பித்தும், பழையமைப்போற்றும் தமிழ்மீரானம் உள்ளவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப் பண்டிதர்களின் வெறும் பிதற்றலை மெய்யென்றும்புகிறார்கள். புதுமை எழுத்தானார் பலரும் இவர்களின் இலக்கண அறிவு ஆமருடையது என்ற எண்ணிப் பயற்று, வாளாலிருக்கின்றனர். இலக்கணங் கற்ற பண்டிதர்களோ, இலக்கணமறிபாப் போலிப் பண்டிதர்களின் வேட்டத்தைக் கண்டு சிரிக்கிறார்கள். அன்றியும், உண்மையைப் போன்று வொன்றால் இப் பண்டிதர்களினுல் ஏற்படும் இன்னால்களை அவர்கள் சுகிக்க முடியாமையால், வாய்மூடியிருக்கிறார்கள். இந் கிலையிலே, 'தட்டிப் பேச ஆளில்வாவீட்டால் தமிழ் கண்டப்பிரச்சனை' என்ற பழமொழிப்படி, 'நான் அமைத்தே மரபு; நான் பேசவதே இலக்கணம்; நான் பதிப்பித்ததே சமி' என்று தம்மை வளின அகத்தியராக எண்ணுகிறார்கள் இவர்கள். தமது கைச்சாத் தீட்டுக் கண்டனங்கள் வந்தால் "இவர் இலக்கணவநிவு இவ்வளவா" என்று பலரும் எண்ணுவார்களேன நினைத்துக்

கல்விக் கைவெழுத்துக்கு ஆணைப்பிடித்துக் கண்டனம் எழுதுவார் கள் இவர்கள். இது அவர்கள் இரத்தத்தில் உறிய பழக்கம். தமிழ்ந் பெயரைச் சொல்லி அச்சோக் (பாது)காப்போமென்று போலி வேடக்காங்கி, இப்பஞ்சிதர்கள் செய்யும் திருவிளையாடல்கள் தமிழைபே அறிக்கின்றன. அவர் அனா நூற்றுண்டு காலமாகச் சேந்துவந்த இத் திருத்தோண்டின் சிரையிலே தமிழ்மலர்க் கண்டூரும் புகுந்தது வீயப்பன்று. ஆனால், இங்கு கூறியவற்றை வாசித்தும், இங்கு குறிப்பிட்ட நால்களைப் பார்க்கவேசிட்டும் தமிழுலகு உண்மை காண்க.

மகாதனை
தெல்லிப்பறை
27-7-65

த. ச. இனையதம்பி

T. Kanagarathnam,
B.A(Lond.) Dip.Ed.(Cey) 1st Class Trainee
Constituted Member of the Board of Examiners
Editor - L.P., M.L.P., & C.P.
Lecturer, SLI.DA and BCIS
COLOMBO - SRI LANKA.

“தமிழ் மலர்”

கல்வித் தினைக்களத்தார் வெளியிட்ட ஆரூப்வகுப்புத் தமிழ்மலர்பற்றி இரு துண்டுப் பிரசரங்கள் வெளிவாச்தன. அவை செய்தித்தான்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று, சுற்றிலே, இருபதாம் நூற்றுண்டிலே கவிஞர்த்திலகமாய் விளங்கிய கவாலியூர் சோமகந்தரப் புலவரின் மகனார் பண்டிதர் சோ. இளமருகனுர் அவர்கள் கடிதவுருவில் வெளியிட்ட துண்டுப்பிரசரம். அது, தமிழ் மலரிலே ஆயிரக்கணக்கான பிழை கள் உண்டெனக் கூறியதேயன்றி எப் பிழைகளையும் சுட்டியுணர்த்தவில்லை. எனவே, அதைப்பற்றிப் பேசிப் பயனில்லை.

அடுத்த பிரசரம், திருக்கோணமலையிலே 149, மத்திய விதியில் வாழும் திரு. க. நடேசன் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் மலர் ஆயிரக்கணக்கான பிழைகளுடையது என்பது அங்கடேசனுரின் துணிபு. பிழைகள் மலீந்து காணப்படும் ஒரு நாலை மானுக்கர் கற்பது தக்கதற்று என்பதை யார்தாம் மறுப்பார். ஆனால், நடேசனுர் தமிழ் மலரிலே குறிப்பிட்டன அத்தனையும் வழுக்களா? அன்றி அவரது நூண்மாண் நுழைபுலம் வழுக்கியமையாலே வழுவற்றனவும் வழுக்களாய் விட்டனவா? இவற்றில் எது சரியெனக் கண்டு, தமிழாசிரியர்களுக்கும் தமிழ்ப்பெருமக்களுக்கும் காட்டுவதே இக்கட்டுரையின் கோக்கம்.

சில சொற்களைப் பிரித்தறியப் பயிற்சி கொடுத்தனமையாலே நூலின் ஒவ்வொரு சொற்றெடுர்களும் புனர்த்தி எழுதப்படல் வேண்டுமென்பது நடேசனுரின் கொள்கை. இது அவரது கொள்கையா? அன்றி, கல்வித்துறையையும், உளநாற்றுறையையும், தமிழரக் (பாது) காக்கும் மரபுகளையும் உணர்க்க தமிழ்ப் பண்டிகைகள் கொள்கையா என்பதை விண்ணில்லர். தமிழ்மொழிப் புணர்ச்சிகள் அணைத்தையும் பதினெடு வசூலுப் பாலகளுக்குத் தினைத் தினைத் திற்றிலீடல் வேண்டும் என்றும் அவரது கண்ணிக்கொள்கை தமிழ் தமைக்க வழிசெய்யுமா?

பிழை என்றும், திருத்தம் என்றும் மூன்று பக்கங்கள் திறைய அப் பிரசரத்தில் வசூல்தாக் காட்டியமையால், தமிழ்

மலரில் இத்துணைப் பிழைகள் மலிக்குள்ளனவா என்று கான் போர் மனங்கு சூக்கும்படி அவர் செய்த குழங்கி மிக நன்று! மிக நன்று!

ஆனால் உண்ணமதான் யாதோ?

கடேசனார் பிழையெனக் குறித்தனவற்றை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கலாம். முதலாவது, சொற்களைப் புணர்ந்தாது, குறிப்பிடுகளைப் படிப்பதற்கு ஒற்றம். இரண்டாவது, வட்டார்களை வட்ட எழுத்துக்களோடு எழுதிய ஒற்றம். முன்றாவது ஒரு பொருளைக் குறிப்பதற்கு கடேசனார் வினைத்து சொல்லிவிடுத்துக் கட்டுக்கரை ஆசிரியர்கள் தமக்குச் சிறந்ததெனக் கருதிய சொல்லி. உபயோகித்தமை.

இம் முக்குற்றங்களில் முதற் குற்றமாய், சொற்களைப் பிரித்துக் குறிப்பிட செய்தமையை முதற்கண் ஆராய்வாம்.

காவலர் அவர்களே தமிழ் உரைகடையின் தக்கை. அவர்கள் தமிழ் உரைகடைக்கு ஆதி யூற்று. தமிழ் உரைகடைக்கு ஒரு வரம்புள்ளதாயின் அஃது அவர்வழி வந்ததே. மரபு காப்போ மென்று மார்பு கட்டும் பண்டிதர்களும் காவலரையே தமிழ் மரபின் வரம்பு காத்தோனன்றும்; இலக்கணாக் கடல் என்றும், உரைவளம் சிறக்கோனன்றும் போற்றுகின்றனர். கடேசனார் அவர்களுக்கும் இஃது உடன்பாடே என்பதை அவரெழுதி வெளிப்பிட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தின் 22 ஆம் பக்கத்தில் ஒக்தாம் பந்தமிலை குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களால் அறியலாம்.

“ ஆனால் வகுப்புக்குப் பொருத்தமான உரைவளஞ்சான் ர செந்தமிறால் எழுதப்பட்ட உரைகடை நூல்கள் பல வண்டு. அவைகளை எழுதினோர் காவலர், சுன்னைக் குமாரசுவாமிப் புலவர், வித்துவ சிரோமணி கணேசனாயர், வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை, சோமகங்தரப் புலவர், கவாலியர் டட்டாசன், கல்வதம்பிப்புலவர், நாக லிங்கப் பண்டிதர், சதாசிவம்பிள்ளை, முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை முதலியோராவர். அங்குல்களினின்றுஞ் சிறந்த பாடங்களைத் தொகுத்திருக்கலாம்.”

கடேசனார் குறிப்பிட்ட பெரிவார்களின் வசன நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளை இங்கே தருகின்றோம். இவற்றில் எங்கெங்கே புணர்த்தப்பட்டிருக்கின்றன; எங்கெங்கே குறியீடுகள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன என்பனவற்றை அன்பர்களின் முடிபுக்கே விடுகின்றோம்.

ஆறுருக்காவலர் அவர்களாலும் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்களாலும் செய்யப்பட்ட கந்தபுராண வசன நூலிற் கண்டவாறே இங்கு தருகின்றோம்.

கந்தபுராணம் : பக்கம் 23, மூன்றும்பந்தி, காயதுகளப் படலம் :

மன்மதன் இங்கே மிர்க, மனைவறி கார்த்திலே பிரம தேவரை இங்கிரன் வணக்கி, “கவாமி, நீர் மன்மதனைச் சிவபெருமானிடத்து விடுத்திரே, அவன் செய்த போகரப் பார்க்கும்வண்ணம் காமெல்லாம் போதல் வேண்டும்” என்றார்கள்.

வணக்கி என்னுஞ் சொல்லின் பக்கத்திலே கால்மாத்தி மாரக் குறியீடு செய்து புணர்த்தாமையை கோக்கு, வணக்கிச் சவாமி என்ற எழுதாமையை அவதானிக்க.

கந்தபுராணம் : 23ஆம் பக்கம், முதல்பந்தி, காயதுகளப் படலம் :

அது கண்டு தம்மைச் சூற்ற கணக்களை கோக்கி, “உள்ளே சென்ற மன்மதன் இருந்துவிட்டானு ....” என்று திருவாய் மலர்க்கத்திருவினார்.

கோக்கி என்பதன் பக்கத்திலுள்ள கால்மாத்திரைக் குறியீடு கடையும், கோக்கியுள்ளே எனப் புணர்த்தாமையையும் கோக்கு.

கந்தபுராணம் : 23ஆம் பக்கம், 2ஆம் பந்தி, ராவணப் படலம் :

இங்கிரன் முதலிய தேவர்கள் கடல்போல் ஆரவாரித்து, அனுஷி, பக்கத்தும் முன்னும் பின்னும் நெருக்கி, “கில பெருமானுடைய நெற்றிக் கண்ணிரின்றும் தோன்றிய குமாரசுவாமியே .....

போலாரவாரித்து எனவும், ஆரவாரித்தனுகீ எனவும், அனுகிப் பக்கத்து எனவும், செருங்கிச் சிவபெருமானுக்கடய எனவும் புனர்த்தப்படாகமையெயும், அதை கால மாத்திரையைற் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமையெயும் கேள்குத.

கந்தபூராணம்: 40ஆம் பக்கம், முதற் பந்தி, நிருவதாரப் பாலம் :

“தேவர்கள் முதலிய யாவரும் மகாமேருமல்லிலே கூடி, குனால் மிகமெலிந்து .....”

கூடிச் சூரனால் எனவும் சூரனுன் மிகமெலிந்து என எழுதாகமை யுங் காண்க. இவ்வாரே பெரியபூராணம், திருவிளையாடற் பூராணம் என்பனவற்றிலே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இங்கு என்ம் எழுதப்பட்டமையைக் காண்க.

இனி, காவலர் மரபொற்றியே தமிழ்மலர்காரரும் இத்தகைய இடங்களிலே புனர்த்தி எழுதாது குறியிடு செய்து பிரித்தெழுதினர். அவற்றை கடேசனார் பிழையெனக் காட்டுவது விக்தையிலும் விக்தை. தமிழ்மலர்காரர் எழுதிய விதத்தையும், கடேசனார் திருத்திய விதத்தையும் கீழே காண்க.

தமிழ்மலர்கார் எழுதிய விதம் : நடேசனுர் நிருத்திய விதம் :

எதிர்பாரத விதமாக, பாலனுக்கு	— விதமாகப் பாலனுக்கு.
பார்த்து, “பாலா, இப்பாருஞ்”	— பார்த்துப் பாலா.
பிணனா, தந்தம்	— பிணனாத் தந்தம்.
பார்த்து, “சட்சீகன் உண்டா”	— பார்த்துச் சட்சீகன்.
எண்ணி, புருளின பக்கத்தை	— எண்ணிப் புருளின்.

இவ்வாறு குறிப்பிட்டு எழுதியனவெல்லாம் பிழையாம். காவலர் மரபைக் காக்கப் புறம்போக்கத் தடேசனாரே, கெட்டி! கெட்டி!

தமிழ்மலர்காரர் செய்த இரண்டாவது மாபெருங் குற்றம், வட்சொற்களை வடவெழுத்துக்களோடு பதிப்பித்தமை. வட்சொற்களை வடவெழுத்துக்களோடு எழுதலாமா, பதிப்பிக்

யாமா என்பதற்கும் நடேசனவீர்கள் குறிப்பிட்ட அதே நாவலர் அவர்களையும், பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களையும், முத்துத்தம் பிப்பிள்ளை அவர்களையுமே நாம் பிரமாணமாகக் கொள்வோம்.

ஆற்முககாவலர் அவர்களும், பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களும் எழுதிய கந்தபூராண வசன நாளிலே பின்வருஞ் சொற்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள உருவத்தை உள்ளவாறே தருகின்றோம்.

நீந்தபூராண வசனம் :

பக்கம் 36 — ஒழுதிப் பிரஸ்தம்
.. — வடிவங்கோரம்
.. — காம் சுத்துவம்
.. 148 — புருஷலுக்கு
.. 147 — மகாராஜே
.. 52 — சடாசுரி
.. 53 — நஷ்டிரமபிற்று
.. 30 — நமஸ்கரித்து
.. 29 — பிழை
.. 11 — ஹா ஹா

தமிழில் வழங்கும் வடவெழுத்துக்களையிட ஸ, ஷ, கு, ஹ, ல, என்பன அவ்வாரே உபவோகிக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். பெரியபூராணத்திலும், சைவசினுவிடையிலும் விதத்தகைய உபவோகத்தைப் பரக்கக் காணலாம். தடேசனார் குறிப்பிட்ட பெரியார்களுள் ஒருவரான முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய பாரதச் சுருக்கத்திலே ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் இத்தகைய பிரயோகத்தை சிறையக் காணக்கூடும். உதாராத்துக்காக இருபக்கங்களிலுள்ள சோற்களை இங்குத் தருகிறோம்.

பாரதச் சுருக்கம் :

பக்கம் 18 —	இராஜதಾನಿ
..	— ಇತಿಹಾಸ
..	— ಸುಪ್ರಭಾಜಣ
..	— ಇರಾಜತಾನಿ
..	— ಅಂತಿಂಶ್ಯಾಪ
..	— ಪರ್ಮಿತಾ
பக்கम் 144 —	ಕ್ರಿಷ್ಣರಾಧಿಕಾರಿ
..	— ಕ್ರಿಷ್ಣಾಜಣ
..	— ದೇವಮಂ
..	— ಕ್ರಿಷ್ಣಮಂ
..	— ಕ್ರಿಷ್ಣಾಜಣ
..	— ಉತ್ತಿಂಧಿತಾಣ
..	— ಕ್ರಿಷ್ಣಾಜಣ
..	— ವಿಷ್ಣು
..	— ಕ್ರಿಷ್ಣಾಜಣ

தமிழ் மலரிலே சில பாடங்களிலே வந்த வட வெழுது துக்காகச் சீறிவிழும் நடேசனார், பக்கத்துக்குப் பக்கம் வட வெழுத்து விரவியெழுதப்பட்ட பாரதச் சுருக்கம், கல்விப் பொதுத் தராதரப் பரிட்சை (சாதாரணம்) குப் பாடப்புத்தக மாய் அமைந்துள்ளமையைக் கண்டும் கண்றுடி மெளனியாய் இருப்பதேனே? இதுவோ தமிழருக் (பாது)காக்கும் முறையை!

தமிழ் மலரிலே, தாமாகப் படைத்துக்கொண்ட கட்டுக்களிலே கட்டுக்கர யாசிரியர்கள், இவ்வாறு வடசொற்கள் வந்த இடங்களில் வட எழுத்து உபயோகித்திலர். இங்கீசியில் நடேசனார் அவர்களோ, தமிழ் மரபுக்கு வரம்பரிய உ. வெ. சாமிகாதையர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, அறக்கந்தரதேஷ கர் ஆசிபவர்களின் கட்டுக்கரகளிலேயே இத்தகைய மிகைகளைக் கண்டுகொண்டார். அவர் பிறை கண்டுகொண்ட பாடம்

என் உ. வெ. சாமிகாதையர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை என்ற பொரால் ஏழுதப்பட்டவைபே என்பதை மிகுந்த பணிவிடுன் கூறுகிறோம்.

‘நான் சாமியாராகமாட்டேன்’ என்ற பாடம் உ. வெ. சாமிகாதையரால் ஏழுதப்பட்டது. அதில் நடேசனார் கண்டுகொண்ட பிறைகளும் திருத்தங்களும் பின்வருமாறு:

சமிதாநதயர் எழுதியவை :

ஸ்தலம்

ஜூம்

ஸ்வாரி

நடேசனுர் திருத்தயவை :

தலம்

சினம்

சுவாரி

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய ‘அடிமையும் புலியும்’ என்ற பாடத்தை நடேசனார் திருத்திய விதத்தையும் கீழே காணக:

ந. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

எழுதியவை :

திண்ட பிருகம்

மஹா

எழுமான்

தீபியும்

நடேசனுர்

திருத்தயவை :

திட்ட பிருகம்

பகர்

எசுமான்

தீபியும்

நாவலரும், பொன்னம்பலவிள்ளையும், முத்துத்தப்பிப்பிள்ளை, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையும், உ. வெ. சாமிகாதையரும், நாம் ஏற்றிப் போற்றுகின்ற பெரியார்களின் ஆக்கங்களைத் திருத்தி வகுத்தது மரபா? இதனைத் தமிழ்ச்சான்றேர் உய்துணர் வர்களாக.

முஸ்லிம் என்ற சொல்லை முசுலிம் என்ற திருத்திக்காட்டு நடேசனார் முஸ்லிம் பெருமக்களின் மருத்தினை அறியா பாலும்!

முன்றுவது பெருங் குற்றம், சில சொற்களைப் பிழையுவுவ மாக எழுதியமை என்கிறார் நடேசனார். ஒரு மொழிச் சொற்களின் சரியான உருவங்களை அறிவதற்கு அம்மொழியின் அகராதியே சிறந்த வழிகாட்டியாகும். தமிழ் அகராதிகளிலே கான்று காட்டுமளவுக்குச் சிறப்பு வாய்ந்தது மதுரைத் தமிழ்ச்சுக்கப் பேரராதி. அது, கன்னைக் குமாரகவாயிப்புலவர் அவர்களின் மேற்பார்க்கவையில் உருவானது. அதிந் கண்ட சொல் அருவங்களையும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து அகராதியிற் கண்ட சொல்லுருவங்களையும், தமிழ்மலரிற் கண்ட சொல் உருவங்களையும், நடேசனர் திருத்திய சொல்லுருவங்களையும் கான்கு நிரைகளிலே தருகின்றோம். தமிழுலகு காப்தல் உவத்தின்றி உண்மையைக் காண்பதாக :

மதுரைத் தமிழ்ச் சென்னைப் பல்கலைக் குமிழ்மலரிற் நடேசனு சுலப் பேரராதி. கழகப் பேரராதி. கண்டவை நீட்டுக்கம்.

மன்னிப்பு : பொறுதி. மன்னிப்பு : குற்றத்தைப் பொறுத்த மன்னிப்பு. பொறுத்த பொறுத்தை.

எச்சரித்தல் : முன்னரி எச்சரித்தல் : முன்னரி எச்சரித்தார் எச்சரித்தை வித்தல்; லிரிக்கப் பித்துச் சுக்கிரதைப் பொத்தார். பண்ணல். புதுதல்.

சிறு : தேசிகளில் சிறு : ஒரு தேசம் சிறு சிறும் சிறு ஒன்று.

அழைத்தல் : கூவதல். அழைத்தல் : பெயரிட அழைக்கப் பறங்கப் பாவிவளக்குப்பிடுதல். உட் கூப்பிடுதல். படும். படும்.

இனி, இரண்டு வகையாகவும் எழுதப்பட்ட சொற்களை ஆராய்வாம். நாவலர்பெருமானே இவ்விடயத்திலும் வழிகாட்டியாவார்.

கந்தபூராணம் : 153ஆம் பக்கம் : விந்துகிரிப் படலம்.

"இத்தலம் யாமிருத்தற்கு கன்று"

"இக்கு ஸ்தலத்திலே ஒரு ஆறுவீழ்ம் பிரேரணை - நீதி தொடர்பு - நீதி தொடர்பு

தலம் என்றும் ஸ்தலம் என்றும் ஒரேபக்கத்திலே பிரேயோ கூகப்பட்டமை காண்க.

கந்தபூராணம் : 250ஆம் பக்கம் : மோன்னிங்கு படலம்.

தலைவங்கம் மோன டீங்கு படலம் எனவும், அதேபக்கத் தலை "..... சிவபெருமான் முன்போலவே மென்னத்தோடு ஏழுத்தகுளி யிருத்தலைக் கண்டு .....". என்ற வசனத்தில் மொனாம் எனவும் வருதலைக் காண்க.

இவ்வாறு இரண்டுவிதமான சொல்லுருவங்களைப் பிரேயோ பிப்பதனால் காவலர் நால்களைக் கொழுத்தி ஏரிக்கவேண்டுமென கூருக் கூருர். அவற்றைக் கற்றுப் புலவரும், அறிஞருமாயினேர் பவர். அந் நால்களை ஊன்றிப் படித்துப் பண்டிதராயினேரும் பண்டிதமணிகளாயினேரும் சான்றுயிருப்ப, நடேசனர் புலம்பு வது நிலிக்கண்ணலீரோம்.

கொழுகொம்பு என்னும் சொல்லை கொழுகொம்பெனத் திருத்திய நடேசனரின் கெட்டியே கெட்டி! மதுரைத் தமிழ்ச் சுகப் பேரராதியில் கொழுகொம்பென்னுஞ் சொல் உண்டே அன்றி, கொழுகொம்பு என்னுஞ் சொல் இல்லையென்பதை அவர்களுடும் மயக்கம் தெளிவராக.

ஒராட்டு என்னுஞ் சொல்லை ஒலாட்டு எனத் திருத்தம் நடேசனர். அச் சொல் வருகும் 'நாட்டுப் பாடல்கள்' என்னுங்கட்டியர் தமிழ்நினர் வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்களால் ஏழுதப்பட்டதென்பதை உணர்வாராக.

நாட்கள் என்றால் அந்த இறக்கிப் புதுக்கள் என்றும், என்களே சரியான உருவமென்றும் மயக்கழிலையில் வாதிடுகிறார்நடேசனர். தனித்தமிழ்ப் பற்றுத்தயாராகத் தோற்றமளிக்கும் பவர், மறைமலையடிகள் எழுசிய சிறுவர்க்கான செங்குமிழும் நூலிலே வருகும் 'பொன மீன்' என்ற பாடத்திலே காட்கள் பலகாலும் பயின்ற வருதலைக் கண்டிலர்போலும்! அடியாரும் நடேசனரின் புதுக்கள்ளில் விருப்புடையரானாரோ!

முட்கள் என்பதும் கடேசனார் கருத்துப்படி ஒருவகைக் கள்ளாகி விடுமாறால் முன்கள் என்பாரோ! பூக்கள் புனர்த்தியேறு தப்படுதலால், கடேசனார் கருத்துப்படி பூவிலிருந்து வருங் கள் ளாகுமாலொல், அதனைப் பூகள் என்பாரோ! அவ்வாறே கோக்கணைக் கோகள் என்றும் பாக்கணைப் பாகள் என்றால் சொல்வாரோ!

இனி, இலக்கணத்தறையிற் புகுவாம். பெரும் அளவு பிழைப்பட்ட சொல்லுருவமாயின், பெரும் பழும், பெருந்தோள் எனவரும் சங்க இலக்கியைச் சொல்லுருவக்களும், பெரும் புழை எனவரும் இராமாயணச் சொல்லுருவமும், பெருந்தினை என்னும் தொல்காப்பியச் சொல்லும் பிழைப்பட்டனவா?

“மயிலாடும் அழகு புவர்க்கு விருக்கல்லவோ” என்னும் வாக்கியம் இனிய, எனிப வசனகடை கைவந்த திரு. வி. கவியாணசுந்தரமுதலியாருடையது. தமிழ்மலர்காரர் அன்று, அல்ல என்ற சொற்களின் இலக்கண வழக்குத் தெரியாமல் இரப்பப்படுவாராயினர் என்றெழுதும் கடேசனார் அஃறினைப் பெயரின் இலக்கணம் தெரியாது கண்டனம் எழுதப் புகுத்துனிவே துணிவே!

அழகு என்னுஞ் சொல் அல்லவோ என்னும் பன்மை முடியும் பெறும் என்பதற்கு இலக்கணம் காட்டுவாம். தாம் கொண்ட ஜூயம் தெளிவாராக.

தொல்காப்பியம் : சொல்லத்தாரம் 171 ஆம் துத்திரம், [குளை சையர் பதிப்பு 210ஆம் பக்கம்].

“தெரிந்தீ புடைப் பல்லையில் பீர்த்தெயர் ஒருமையும் பன்மையும் மின்மொடு வானே”

இதன் பொருள் : கள்ளொடு சிவனுத அஃறினையியற்பெயர் ஒருமையும் பன்மையும் விளங்கு நிலையுடைய அதற்கேற்ற வினையொடு தொடர்ந்தவழி என்றவாறு.

உதாரணம் : ஆவந்தது, ஆவந்தன; குதிரை வந்தது குதிரை வந்தன என வினையாற் பால்விளங்கியவாறு கண்டு கொள்க.

இச் சூத்திரப் பொருநும் உதாரணமும் மனத்துக் கொள்ளு கல் கடனமாயின், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்க ஸ்டிமாயினும், வித்துவான் சுப்பையாபிள்ளை அவர்களிட ஸ்டிமாயினும், வித்துவான் சி. கார்த்திகேசனார் அவர்களிடமாயினும் கற்றத் தெளிக்குத்தொள்க.

இந்துமகாவலங்கும் பொன்னம்பலபிள்ளையும் எழுதிய கந்த புராணம் 153ஆம் பக்கம் விந்தகிரிப்படலத்தில் “இந்திரனே, வீவத்த கந்தவனம் வாடிப்போயின வெளிலும் அழியா” என்னும் ஒருமைச் சொல்லைப் போயின அழியா என்றும் பன்மைச் சொற்களோடு இயைத்தமையை அறிக்குத் தெளிக்குத் தம்மைக் கற்றித்த பண்டிதர்க்கும் கடேசனார் அறிவு பிடிட்டுவாராக.

“தங்கள் அருந்தவப் புதல்வனே அதை முடித்தான்.” படர்க்கைபாகிப் பங்கள் என்னுஞ் சொல்லால் முன்னிலையில் உள்ளவரைக் கூறலாமா என வழுக் காட்டுகின்றார் கடேசனார். பூர்வுப் பொருளிலே முன்னிலையைப் படர்க்கையாக்கலும், ஒருமையைப் பன்மையாக்கலும் இலக்கணமாகும். ஏழை ஒரு வன் அரசனைப் பார்த்து, ‘தங்கள் வரவு என்னில்லத்தைப் புரித்தாக்கியது’ என்பதும், அடியார் ஒருவர், இறைவனை கொக்கி, ‘தாதையே, தங்கள் திருக்கண்ணேட்டம் என்மீது படுதல் வேண்டும்’ என்பதும் உயர்வு கோக்கியே என்பதைத் தமிழ் இலக்கணம் பயின்றார் என்கறிவர்.

“ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும் ஒரிடம் பிறவிடம் தமுவலு முளவே”

[நன்றால் : ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு. பக்கம் 300, நூற்றீடும் 380.]

இனி, எழுவாய் பயனிலை வழுக்கணை ஆராய்வாம். ‘வான் வெளிப் பயணம்’ என்ற கட்டுரையிலே, அது, அது, அது என்னிடும் மீண்டும் எழுவாய் அமைத்தல் அழகைக் கொடுப்பதோடு களைப்பையுங் கொடுக்கும். ஆதலால் வாக்கிய அழகு கோக்கி அது என்பது தோன்றுள்ளமுராயாய் சிற்கின்றது.

வாக்கிப் அமைப்பிலே, எழுவாய் பயனிலூ அமைக்குமாற்றை ஆரும் வகுப்பு நால்லே மாத்திரம் கண்டு கற்ற கடேசனார், தோன்றுமொவாயை விளக்கும் ஏழாம் புக்ககம் வெளிவரும் வரையும் காத்திருப்பாராக.

“கற்க கூடறக் கற்பவை கற்றபின் கிறக அதற்குத் தக.”

“அறஞ்செய் விரும்பு.” இவை தோன்று எழுவாய் பெற்றமையை கோக்குக்.

“அறக்கா நிதுவென வேண்டா சிவிகை பொறுத்தானே குஞ்சா விரைட.”

கடேசனாரே! இதற்கு எழுவாய் எங்கே? பயனிலூ எங்கே?

காமத்துப்பால் உரையின் ஆரம்பத்திலே பரிமேஸூர் எழுதிய வாக்கியம். “இந்து சண்டினபமென்றது ஒருகாலத் தொகுபொருளான் ஜம்பலனுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய் காம விள்பத்தினை” கடேசனாரே! இதற்குப் பயனிலை யாது?

“என்னைப்போல இன்னும் எத்தனைபோ குழங்கத்தாளாம்.” ஆகும் என்னும் பயனிலை ஆம் என விண்றது. குழங்கத்தாள் ஆகும் என வினைமுடிபு செய்து எழுவாய் பயனிலை பெறுக.

நவாவியூர், சோமசுந்தரப்புலவர் பாடவிலே,

“பருத்தித்துறை யூராம் பவளக்கொடி பேராம்” என்பன வற்றிற்கு எவ்வாறு எழுவாய் பயனிலை அமையுமோ, அவ்வாறே குழங்கத்தாளாம் என்பதற்கும் அவை அமையும். இவ்வசனம் எழுவாய் பயனிலையற்றதெனக் கூறப்படுகின்றது, புலவரும் இலக்கணம் கல்லாதவர் என நிருபித்தமையை மக்கள் பொறுப்பாரோ!

“ஆசுக்கீயால்” என்ற இரட்டையர் பாடவிலே:

“வின்கொண்ட செங்கமலாய் வேகுதே ஜையவோ,

மண்டின்ற பாணமென்ற வாய்” என்ற அடிகளிலே “வேகுதே” என்ற சொல்லே வருகிறது. திரு. கா. சுப்பிர

மணிப்பிள்ளை அவர்கள் பதிப்பித்த தனிப்பாடற்றிட்டு முதற் பாகம் 202ஆம் பக்கம் கோக்கியறிக்.

“அத்தொழிலில் மகலூக்குப் பயிற்சி அளிக்கத் தாய் விருப்பப்பட்டாள்.” ‘படு’ என்பது வரும் வினைச்சொல்லெல் வரும் செய்ப்பாட்டுவினை எனப் பிறகு வணர்க்குத்தொண்டார் கீடேசனார்.

மலைபடு திரவியம்; பொழுதுபட்டது; பட்டகாலிலே படும், கூட்டு குடியே கெடும்; தலைப்பட்டாள் கங்கை தலைவன் தாலே; என்மூத்தித்திற் பட்டதைக் கூறுகிறேன்; என்பனவற்றிலேல்லவரம் படு என்பது செய்ப்பாட்டுவினைக்குரிய விருதியாகாமை காண்க, விருப்பம் என்னும் பெயருடன் படுதல் என்னுஞ் சொல் பிரபாகிக்கப்பட்டு விருப்பத்தைப் பெற்றுள்; அடைக்கான் என்று பொருள்படுதல் காண்க. விருமப்பட்டாள் என்பதே செயப்பட்டுவினையுருவும் என்பதையும் அறிக்.

“பல பரிசோதனைகள் செய்தார்; அதிலிருந்து ஏழு மிகங் கால உண்டென்பதைக் காட்டினார்.” இதில், ‘அதில்’ என்னுஞ்சட்டு, பரிசோதனைகளுக்கு இப்பவுதென்றுகொண்டு, ஒருமையும் பன்மையும் மயக்கியதாக வழங்க காட்டுகிறார் கடேசனார். இங்கே அது என்னுஞ்சட்டு, பரிசோதனைகள் செய்ததைம் என்ற காலங்கைபே குறிக்கு மீண்றமையை அவர் உணர்க்கிறார்.

குடிகள் வருட்டினர் என்பது ‘குடிகள் வருக்கினி’ என்றுமதல் வேண்டுமெனக் கூறுகிறார் கடேசனார். தொல்காப்பியம், சொல்லத்திகாரம், கிளியாக்கம் 56ஆம் குத்திரத்தை விழங்க கற்றபின்னார், “நின்றாங்கிவரத்து லிவணிபல்பின்றே” என்ற 58ஆம் குத்திரத்தைக் கற்க. “இவனியபல் பின்றோனவே குடிமை, ஆண்மை முதலாயின சொல்லின்கண் குடிமை கல்லன்; வேந்து செங்கோலன் என சின்றாங்கு நின்ற பின்வினையா யிகைத்தல் இயல்புடைத்தாம்” என்ற சேநுவாரா யா உரையை கோக்குக். அதனப்பினார், குடிகள் வாழ்ந்தனர் என்ற முடிபு வழுவற்றை என்பதை அவர் அறிவாராக. இன்னும், தொல்காப்பியம் 57ஆம் குத்திர உரையில் சேநுவாரா யின்வருமாறு குறிப்பிட்டதைப்பெறும் விளக்கியணர்க்.

"அதேல், குடும்பம் யாண்மை யென்பனவற்றிரு இவர் நிடை வேற்றுமை யென்கின்யெனின்; அவை இருக்கின்பு பொருட்கண்ணுஞ் சேறன் மாலைய; இவை அல்லளவென்பது."

ஆற்முகங்காவலர், திரு. வி. க. என்போரது மீக கீண்ட கட்டுரைகளை ஆரூம் வகுப்பு மாணவலுக்கேற்றவாறு பொருள் சிதையாது ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கொடுத்துள்ளனர் தமிழ்மலர் காரர். அவர்கள் கட்டுரையின் அவ்வப்பகுதிகளை நூல்களிற் கண்டவாறே பதிப்பித்தது குற்றமா? வடமொழி யுருவங்களை வடமொழியெழுத்துக்கொண் டட்டுவதும், வடசொற்களைப் பொருளுங்கேற்ப உபயோகிப்பதும் ஆற்முகங்காவலர் நூல்களிற் கண்ட மரபாகும். தமிழகம் (பாது) காப்போமென்றெழுங்கு நாவலர் எழுதிய சொல்லுருவங்களைத் திருக்கியும், குற்றுயிராக்கியும், சிதைத்தும் ஒசைவழியால் வரும் பொருணயங்களை அழித்தும் விற்போர் நாவலரைக் குற்றுயிராக்கினரா? அன்றி, அவர் செய்தவாறு கட்டுரைகளைப் பதிப்பித்த தமிழ்மலர்காரர் குற்றுயிராக்கினரா? சிவதிகூடியைச் சிவதிக்கையென்றும், பாகுஷமைப் பாகடபென்றும் கஷ்டத்தைக் கட்டுமென்றும் நாவலரைத் திருத்தியோர் செய்தது குற்றமா? தமிழ்மலர் காரர் செய்தது குற்றமா?

T. Kanagarathnam,
B.A(Lond.) Dip-in-Ed.(Cey) 1st Class Trained
Consul : P. D - S. L. E. S
Lecturer : BCIS
COLOMBO - ~~SRI~~ LANKA.

T. Kanagarathnam,
B.A(Lond.) Dip-in-Ed.(Cey) 1st Class Trained
Editor - E. P. S - L. E. S
and BCIS
COLOMBO - ~~SRI~~ LANKA.

பேரவீர இயோஸ் டி. டி. நாசப ம. ஜெ
ஏ கூ வி காஷ்யப் பட்டியல் தெரு'சீல்

T. Kanagarathnam,
B.A(Lond.) Dip-in-Ed.(Cey) 1st Class Trained
Consul : P. D - S. L. E. S
Lecturer : SLDB and BCIS
COLOMBO - ~~SRI~~ LANKA.

